

6-Giới Dạy Cú Pháp Cho Người Chưa Thọ Cụ Giới:

Phật tại nước A-la-tỳ, lúc đó Tỳ kheo nước A-la-tỳ ở trong trú xứ dạy cú pháp cho người chưa thọ giới cụ túc, đủ câu hay không đủ câu, đủ vị hay không đủ vị, đủ chữ hay không đủ chữ. Do nhân duyên này trong chùa ồn náo, âm thanh tựa như tiếng của những người học toán số hay như Bà-la-môn học kinh Vệ đà hoặc như những người đánh cá bị mất cá. Phật nghe thấy tiếng ồn náo này liền hỏi A-nan nguyên do, A-nan đem việc trên bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi hỏi Tỳ kheo nước A-la-tỳ: “Thầy thật đã làm việc này phải không?” Đáp: “Thật vậy thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ kheo lại dạy cú pháp cho người chưa thọ giới cụ túc”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo dạy cú pháp cho người chưa thọ giới cụ túc thì phạm Ba-dật-đề.

Người chưa thọ cụ giới là trừ Tỳ kheo và Tỳ kheo ni, những người khác đều là người chưa thọ cụ giới. Cú là bao gồm đủ câu hay không đủ câu, đủ vị hay không đủ vị, đủ chữ hay không đủ chữ. Nói đủ câu là câu có đủ vị đủ chữ, nếu không đủ vị đủ chữ thì gọi là không đủ câu. Pháp là lời Phật nói... giống như giới trên. Tương phạm trong giới này là nếu Tỳ kheo dạy cú pháp đủ câu cho người chưa thọ cụ giới hay nói kệ thì mỗi câu phạm Ba-dật-đề... giống như giới trên. Nếu Tỳ kheo dạy cú pháp không đủ câu cho người chưa thọ cụ giới hay nói kệ thì mỗi câu kệ đều phạm Ba-dật-đề... giống như giới trên. Không phạm là Tỳ kheo nói xong mới đọc theo hoặc hỏi đáp.

